

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy indywidualny podmiot uiszczający opłatę za przejazd może powoływać się przed sądami krajowymi na przestrzeganie przepisów dotyczących obliczania opłat na podstawie art. 7 ust. 9 i art. 7a ust. 1 i 2 dyrektywy 1999/62/WE, zmienionej dyrektywą 2006/38/WE ⁽¹⁾ (niezależnie od przepisów zawartych w art. 7a ust. 3 tej dyrektywy w związku z załącznikiem III), jeżeli państwo członkowskie nie zastosowało się w pełni do tych przepisów przy ustawowym ustaleniu opłat za przejazd lub dokonało ich nieprawidłowej transpozycji na niekorzyść podmiotu uiszczającego opłatę za przejazd?
- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:
 - a) Czy koszty eksploatacji sieci infrastruktury w rozumieniu art. 7 ust. 9 zdanie drugie dyrektywy 1999/62/WE, zmienionej dyrektywą 2006/38/WE, mogą obejmować również koszty policji drogowej?
 - b) Czy przekroczenie kosztów infrastruktury, które kwalifikują się do naliczenia opłaty za przejazd na podstawie średniej ważonej, w wysokości:
 - aa) do 3,8%, w szczególności w przypadku naliczenia kosztów, które co do zasady nie kwalifikują się do naliczenia,
 - bb) do 6 %prowadzi do naruszenia zakazu przekraczania kosztów ustanowionego w art. 7 ust. 9 dyrektywy 1999/62/WE, zmienionej dyrektywą 2006/38/WE, skutkującego brakiem zastosowania prawa krajowego w tym zakresie?
- 3) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie lit. b):
 - a) Czy wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 26 września 2000 r. w sprawie C-205/98 ⁽²⁾ (pkt 138) należy interpretować w ten sposób, że znaczne przekroczenie kosztów nie może zostać wyrównane przez ponowne obliczenie kosztów przedstawione w toku postępowania sądowego, które ma na celu wykazanie, że ustalona stawka opłaty za przejazd w rezultacie nie przekracza faktycznie kosztów, które kwalifikują się do naliczenia?
 - b) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie trzecie lit. a):

Czy w przypadku ponownego obliczenia kosztów po zakończeniu okresu rozliczeniowego należy w pełni przyjąć za podstawę rzeczywiste koszty i rzeczywiste przychody z opłat za przejazd, a nie wychodzić z odpowiednich założeń w pierwotnej prognozowanej kalkulacji?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. zmieniająca dyrektywę 1999/62/WE w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (Dz.U. 2006, L 15, s. 8).

⁽²⁾ Dz.U. 2000, C 335, s. 10.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) w dniu 23 kwietnia 2019 r. — KS; MHK/International Protection Appeals Tribunal; Minister for Justice and Equality; Irlandia i Attorney General

(Sprawa C-322/19)

(2019/C 220/27)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlandia)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: KS; MHK

Druga strona postępowania: International Protection Appeals Tribunal; Minister for Justice and Equality; Irlandia i Attorney General

Pytania prejudycjalne

- 1) Jeśli w przypadku wykładni jednego aktu prawa UE obowiązującego w danym państwie członkowskim istnieje przyjęty w tym samym czasie inny akt, który nie ma zastosowania w tym państwie członkowskim, to czy można uwzględnić ów drugi akt w wykładni pierwszego aktu?
- 2) Czy art. 15 dyrektywy 2013/33/UE⁽¹⁾ w sprawie warunków przyjmowania (wersja przekształcona) ma zastosowanie do osoby, wobec której wydano decyzję o przekazaniu na podstawie rozporządzenia Dublin III, tj. rozporządzenia (UE) nr 604/2013⁽²⁾?
- 3) Czy państwo członkowskie, stosując art. 15 dyrektywy 2013/33/UE w sprawie warunków przyjmowania (wersja przekształcona), jest uprawnione do przyjęcia ogólnego środka, którego skutkiem jest przypisanie wnioskodawcom podlegającym przekazaniu na podstawie rozporządzenia Dublin III, tj. rozporządzenia (UE) nr 604/2013, wszelkich opóźnień w podejmowaniu decyzji o przekazaniu lub po podjęciu takiej decyzji?
- 4) Jeżeli wnioskodawca opuszcza państwo członkowskie, w którym zaniechał złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, i udaje się do innego państwa członkowskiego, w którym składa wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej i zostaje wydana wobec niego decyzja na podstawie rozporządzenia Dublin III, tj. rozporządzenia (UE) nr 604/2013, o przekazaniu go z powrotem do pierwszego państwa członkowskiego, to czy wynikłe w związku z tym opóźnienie w rozpatrywaniu wniosku o ochronę można przypisać wnioskodawcy do celów art. 15 dyrektywy 2013/33/UE w sprawie warunków przyjmowania (wersja przekształcona)?
- 5) Czy w przypadku gdy wnioskodawca podlega przekazaniu do innego państwa członkowskiego na podstawie rozporządzenia Dublin III, tj. rozporządzenia (UE) nr 604/2013, ale przekazanie to zostaje opóźnione z powodu sądowego postępowania odwoławczego wszczętego na wniosek wnioskodawcy o ochronę międzynarodową, skutkującego zawieszeniem przekazania na podstawie sądowego nakazu wstrzymania czynności, będące tego następstwem opóźnienie w rozpatrywaniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej można przypisać wnioskodawcy do celów art. 15 dyrektywy 2013/33/UE w sprawie warunków przyjmowania (wersja przekształcona), ogólnie lub w szczególności wówczas, gdy w ramach tych postępowań można ustalić, że kontrola sądowa jest pozbawiona podstaw, w sposób oczywisty lub inny, bądź stanowi nadużycie prawa procesowego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/33/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową (Dz.U. 2013, L 180, s. 96).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (Dz.U. 2013, L 180, s. 31).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia)
w dniu 19 kwietnia 2019 r. — Nobina Finland Oy**

(Sprawa C-327/19)

(2019/C 220/28)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus